

Anellats els primers 400 flamencs nascuts enguany a la Península

L'anellament dels polls de flamenc que celebrà ahir el Parc Natural del Delta de l'Ebre va anar ràpid i sense incidents

J. JOAQUIM BUJ

Una de les jornades més esperades cada estiu, des de fa vuit anys, al Delta és l'anellament de flamencs. 200 voluntaris s'inscriuen cada any per viure una de les experiències més inoblidables per als amants de la natura i la singularitat de la més gran zona humida del sud de Catalunya.

A tot això, cal afegir-hi que el Parc Natural del Delta de l'Ebre acull enguany l'única colònia de reproducció de la península Ibèrica. Les baixes precipitacions hivernals han impedit la reproducció en altres espais tradicionals peninsulars, com ara la Fuente de Piedra, Marismas de Doñana i Marismas del Odiel. Per tant, el seguiment dels exemplars anellats aquest any té un significat encara més especial.

Els 400 polls anellats ahir a la punta de la Banya tenen col·locades ara dues anelles, una de metàl·lica i una altra blanca de PVC

Diverses entitats impulsen un programa per apadrinar els flamencs del Delta

amb un codi alfanumèric. Aquesta última permet identificar l'exemplar a distància i conèixer els moviments a gran escala de cada individu anellat. Per exemple, dels 2.700 anellats al delta de l'Ebre, actualment es disposa d'informació de 1.707 individus, la qual cosa representa el 63 per cent del total de cries anellades.

Les observacions dels flamencs nascuts i anellats al Delta es distribueixen per dotze països, on la majoria d'albiraments es reparteixen entre França, Espanya i Itàlia. També hi ha anotacions disperses a Algèria, Portugal, el Marroc, Grècia, Líbia, Mauritània, Montenegro i Turquia. Aquests països, però, disposen de menys recursos per poder observar aquests ocells.

El treball en equip dels grups de voluntaris és essencial per assegurar un bon anellament de cada poll de flamenc. FOTO: JOAN REVILLAS

Després d'anellar-la, la cria de flamenc també es pesa i se li mesuren el tars i l'ala, a més del bec. FOTO: JOAN REVILLAS

El Parc Natural del Delta de l'Ebre ha reactivat el programa Apadrina un Flamenc per recollir fons amb la finalitat d'adquirir telescopis i prismàtics de qualitat. Aquest material es lliura a investigadors i voluntaris d'entitats científiques i conservacionistes amb pocs recursos, sobretot del nord d'Àfrica, que treballen en programes de seguiment i protecció del flamenc a les seues llacunes i maresmes. Gràcies a aquest programa, el Parc Natural va poder enviar un telescopi a Tunísia fa uns anys.

Apadrina un Flamenc és una iniciativa del Parc Natural del Delta de l'Ebre i de l'Associació Ornitològica Picampall, amb el suport de la Station Biologique Tour du Valet, a la Camarga francesa.

En els dos últims anellaments, el Parc ha tingut el privilegi de poder comptar amb l'assessorament d'Alan Johnson, el científic que va iniciar les primeres observacions de flamencs als anys seixanta des de la Camarga. Johnson destacava ahir al *Diari* la «seriositat» amb què es duen a ter-

El moment en què se solta l'animal perquè torni a la seua colònia provoca imatges tan curioses com aquesta. FOTO: JOAN REVILLAS

me els anellaments al delta de l'Ebre i qualificava d'«exemplar» la col·laboració dels voluntaris i la societat civil en la protecció dels flamencs.

Rufus, el fillol del Delta

Rufus és el nom que el seu 'padri' humà va posar a un pollet de flamenc que va nàixer el maig de 2011 a la punta de la Banya. Demà farà un any que el van anellar, junt amb 350 'germans' més. Rufus va viatjar a la llacuna de Tazarta (Tunísia), on el van observar el 10 d'octubre.

L'aventura de Rufus per la Mediterrània el va portar al Pantano Longari, a Siracusa (Sicília), el van «llegir» el 17 de març de 2012. El seu padri ja té ganes de saber on serà vist la propera vegada. Apadrinar un flamenc durant un any té el mòdic preu de 10 euros i el padri rebrà totes les lectures que es facin de l'au durant els propers dotze mesos. Si vol seguir la trajectòria del flamenc per sempre la quota permanent val 100 euros. Els flamencs poden arribar a viure molt de temps, fins a 40 anys.